

Asia T-126/99

Graphischer Maschinenbau GmbH

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio

Valtiontuki — Rakenneuudistustuki — Kumoamiskanne —
Ilmeiset arviointivirheet

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (laajennettu
ensimmäinen jaosto) 14.5.2002 II - 2430

Tuomion tiivistelmä

1. *Kumoamiskanne — Yhteisöjen tuomioistuinten toimivalta — Vaatimukset määräyksen osoittamisesta toimielimelle — Tutkimatta jättäminen (EY 230 ja EY 233 artikla)*

II - 2427

2. Valtiontuki — Kielto — Poikkeukset — Tuet, joiden voidaan katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille — Komission harkintavalta — Tuomioistuinten harjoittaman valvonnan rajat — Päätöksen lainmukaisuuden arviointi niiden tietojen perusteella, jotka olivat käytettävissä päätöksen tekemishetkellä
(EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohta (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 3 kohta))
3. Valtiontuki — Kielto — Poikkeukset — Tutkimus- ja kehitystyöt, jotka oli aloitettu ennen sitä päivää, jolloin tuesta ilmoitettiin — Kannustamiseen liittyvän edellytyksen täyttyminen — Arviointi erityistapauksen mukaan
(EY:n perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohta (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 3 kohta))
4. Kumoamiskanne — Kanneperusteet — Ilmeinen arviointivirhe — Virhe, jolla ei ole ollut lopputuloksen kannalta ratkaisevaa vaikutusta — Tehoton kanneperuste

1. EY 230 artiklaan perustuvan kumoamiskanteen yhteydessä yhteisöjen tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa antaa yhteisöjen toimielimille määräyksiä. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen toimen, asianomaisen toimielimen tehtävänä on EY 233 artiklan nojalla toteuttaa ne toimenpiteet, joita kumoamistuomion täytäntöönpano edellyttää.

(ks. 17 kohta)

delliselta kannalta tekemää arviointia tosiseikoista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valvonta kohdistuu välttämättä ainoastaan siihen, että menettelyä ja perusteluvollisuutta koskevia sääntöjä on noudatettu, että tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin. Lisäksi yhteisön toimen lainmukaisuutta on arvioitava niiden tosiseikkojen perusteella, jotka olivat olemassa toimen toteuttamisen ajankohtana, ja komission monitahoisia arviointeja on tutkittava ainoastaan niiden seikkojen perusteella, jotka olivat komission tiedossa sen arvioidessa asiaa.

2. Komissiolla on laaja harkintavalta, kun se soveltaa perustamissopimuksen 92 artiklan 3 kohtaa (josta on muutettuna tullut EY 87 artiklan 3 kohta), jossa edellytetään monitahoisten taloudellisten tosiseikkojen ja olosuhteiden huomioon ottamista ja arviointia. Koska yhteisöjen tuomioistuimet eivät voi omalla arvioinnillaan korvata päätöksen tekijän muun muassa talou-

(ks. 32 ja 33 kohta)

3. Uuden valtiontuen mahdollisella tuensaajayrityksellä ei voi olla varmuutta

siitä, että se todella saa tuen, ennen kuin jäsenvaltion viranomaiset ovat ilmoittaneet tuen komissiolle ja komissio on todennut sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Sillä, että tuki ilmoitetaan, ei sellaisenaan ole vaikutusta tuen soveltuvuuteen yhteismarkkinoille. Näin ollen tuen ilmoittaminen ei poista epävarmuutta siitä, hyväksyvätkö yhteisöjen viranomaiset tuen. Niin kauan kuin komissio ei ole tehnyt hyväksymispäätöstä ja jopa niin kauan kuin määräaika kanteen nostamiselle tästä päätöksestä ei ole päättynyt, tuen saajalla ei ole varmuutta suunnitellun tuen laillisuudesta, mikä yksin voi aikaansaada tuensaajan perustellun luottamuksen. Silloin, kun mahdollinen tuensaaja päättää aloittaa rakennuudistuksensa, myöskään se, että tuen myöntämisestä ei ole ehdotonta varmuutta ja että perusteltua luottamusta ei siis ole, ei merkitse, että kansallisten tai alueellisten tahojen etukäteen tekemillä vakuutteluilla ei ole ollut lainkaan kannustavaa vaikutusta.

Näissä olosuhteissa komissio ei voi päätellä pelkästään siitä, että tutkimus- ja kehitystyöt oli aloitettu ennen sitä

päivää, jolloin niiden rahoittamiseen tarkoitetusta tuesta ilmoitettiin, että tämän tuen osalta kannustamiseen liittyvä edellytys ei täyty. Komission tehtävänä on arvioida jokaisen erityistapauksen olosuhteet, jotta se voi määrittellä, onko tuen myöntäminen riittävän todennäköistä, jotta kannustamiseen liittyvä edellytys voi tosiasiallisesti täytyä.

(ks. 41—43 kohta)

4. Se, että kumoamiskanteen yhteydessä vedotaan ilmeiseen arviointivirheeseen, ei ole tehokasta eikä sillä siis voida riittävästi perustella riidanalaisen päätöksen kumoamista, jos virheellä ei käsiteltävänä olevan asian erityisissä olosuhteissa ole voinut olla lopputuloksen kannalta ratkaisevaa vaikutusta.

(ks. 49 kohta)